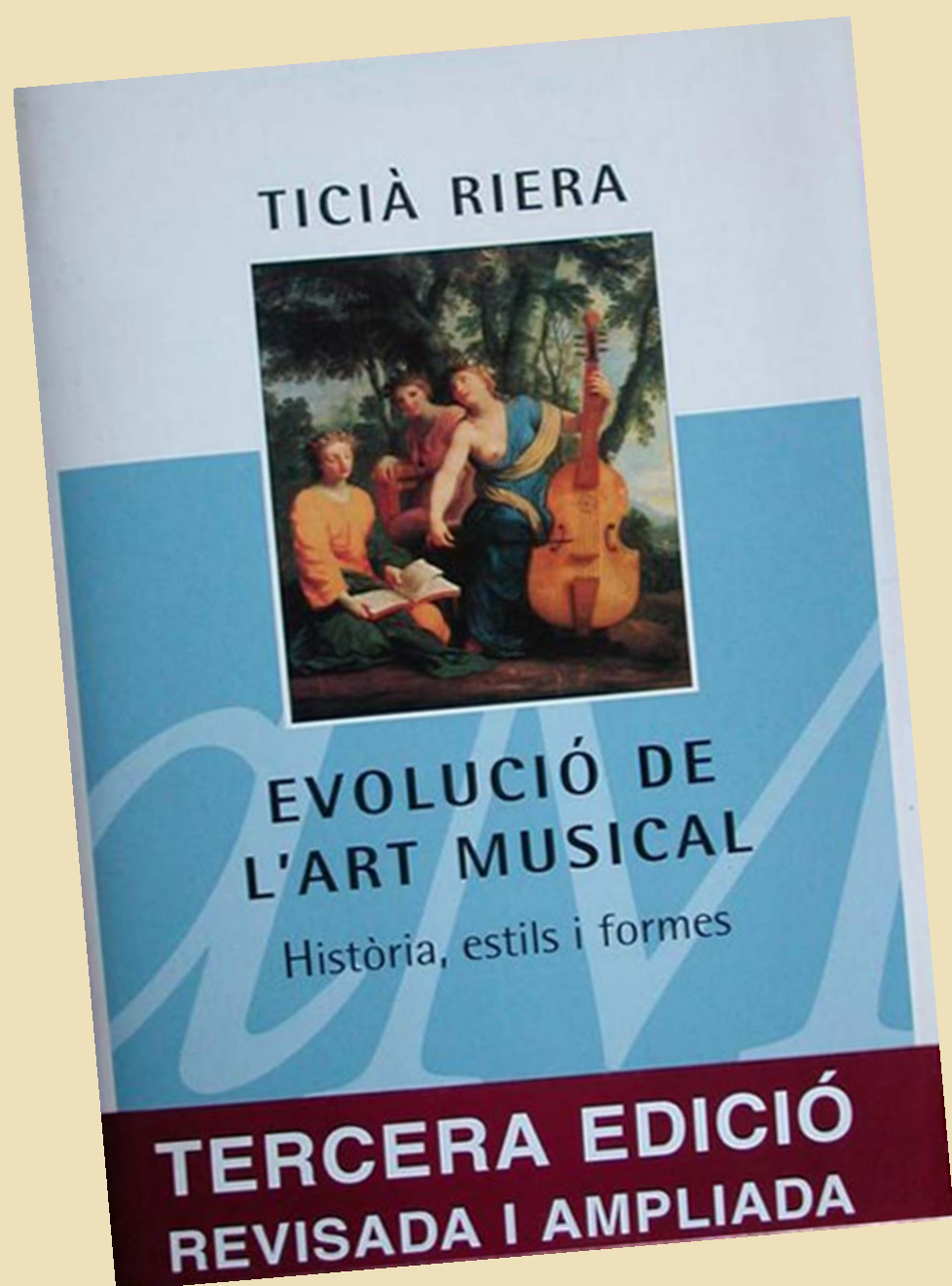

Ticià Riera, pianista i pedagog musical, ens visita el 12 de desembre a les 12.30 h per presentar l'EVOLUCIÓ DE L'ART MUSICAL Història, estils i formes

Ticià Riera i Sala (Lleida, 17 d'abril de 1946) és un musicòleg català.

L'any 1980 fundà l'Acadèmia de Música Pau Casals, més tard Acadèmia de Música Ticià Riera, d'on fou director i professor fins a l'any 1993.

Entre les seves tres publicacions cal destacar la seva obra de pedagogia de la història de la música i la seva didàctica Pedagogia de la història de la música, Clivis Publicacions, 1986 i L'Aixernador edicions, 1995 (edició modificada i molt ampliada) i sobretot la seva obra de divulgació i de consulta Evolució de l'art musical: Història, estils i formes, on, tot fent referència de la música que va des de la prehistòria fins als nostres dies és, actualment, l'única del seu gènere que fa una extensa aportació de tots els principals nacionalismes musicals de l'Estat espanyol: L'Aixernador edicions, 1994; Columna Edicions, S.A., 1997; Ediciones del Bronce, 2000 (primera edició castellana); Columna Edicions, S.A., 2001 (tercera edició catalana).

EVOLUCIÓ DE L'ART MUSICAL Història, estils i formes

És un llibre pensat per a aquelles persones que vulguin endinsar-se en el coneixement integral musical d'una manera clara i planera i que, en un moment donat, els interessin dades d'una època, autor, estil, forma musical (estructura de la música), etc. determinada. Aquesta obra està elaborada partint d'unes investigacions científico-musicals tan actuals, que fan gaudir molt el lector i si és afeccionat a la música, es troba sorprès en molts moments a causa del resultat d'aquestes investigacions.

Un altre fet interessant és que el lector troba aspectes no gens usuals en els llibres de divulgació musical, com és el cas de com nasqué la música a la Prehistòria, segons els etnòlegs; la gran importància de Joan Cabanilles i de Josep Elies, els qual s'avançaren en la tonalitat a Johann Sebastián Bach (demostrat això mitjançant partitures), etc.

Una altre dada de gran importància és la gran quantitat de notes a peu de plana, 159 concretament, ja que l'autor no només aclareix qualsevulla terminologia musical que podria resultar de difícil comprensió per al lector no versat en música, sinó també el significat d'aquells títols en que no ha estat possible una traducció al català (sempre després del títol original hi ha la traducció al català per a una més bona intel·lecció de l'obra), entre d'altres.

Aquesta obra no solament està actualitzada en els aspectes suara esmentats, sinó també en tota la terminologia donada pels canvis fronterers que últimament han esdevingut a Europa. També cal fer menció que, sempre que s'ha considerat necessari per a la seva major intel·lecció, tant les dades de naixement dels compositors com les de la seva mort, estan escrites segons la terminologia de la seva època i la de l'actual, cosa que fa que el llibre s'enriqueixi en certs aspectes històrics.